

Zelený čtvrtek

Mše svatá na památku Večeře Páně

VSTUPNÍ ANTIFONA Srov. Gal 6,14

Naší jedinou chloubou je kříž našeho Pána Ježíše Krista: v něm je naše naděje, život a vzkříšení, skrze něj jsme spaseni a vysvobozeni.

Uvedení do bohoslužby A

Dnes máme Zelený čtvrtek. Církev nás zve do večerního Jeruzaléma: nejprve s Pánem Ježíšem do večeřadla, potom do Getsemanské zahrady. Otevřme svá srdce, aby i nám tato chvíle promlouvala o veliké Ježíšově lásce, se kterou nám před svou smrtí dává svůj dar: Eucharistii na památku, a ustanovuje, aby kněžské ruce nám tento dar připravovaly po všechny nastávající časy. Náš chrám je dnes Večeřadlem. Zde je stůl: kolem něho my, jeho učedníci, s Pánem Ježíšem a apoštoly. Zde je chléb a víno. „S velikou toužebností jsem si přál jíst s vámi tohoto Beránka dříve, než budu trpět,“ ta slova říká dnes Pán také nám: „Vezměte a jezte, toto je mé Tělo,“ tak i dnes Pán zve mne i tebe. Než přijmeme toto pozvání Pána Ježíše k posvátné večeři, k Hodům lásky, sluší se, abychom si v duchu této lásky navzájem odpustili. Vyznejme před Bohem i před lidmi své hříchy a litujme jich.

Uvedení do bohoslužby B

Scházíme se tu v kostele s naším Pánem jako obvykle, a přece dnes je vše docela jinak. Je večer před jeho utrpením, slavíme večer na rozloučenou. Pán Ježíš se loučí s učedníky jako jejich poslední služebník: umývá jim nohy a sebe sama dává jako dar z lásky, dar na památku. My se tu smíme tohoto společenství účastnit, vždyť i na nás Pán myslí ve všem, co tu dělá a říká. Z hloubi naší pokorné a vděčné lásky k němu voláme s lítostí nad našimi vinami.

Uvedení do bohoslužby C

Scházíme se tu dnes, tak jak činíme obvykle, ale přesto je dnes mnohé jiné, neobvyklé. Dnes je onen večer před Ježíšovým utrpením, kdy se Ježíš shromáždil se svými učedníky ve večeřadle. Totéž chceme teď činit i my. I my tu teď chceme spoluprožívat, co se při této večeři na rozloučenou odehrálo. Střediskem je nám tento stůl Páně, tak, jak je jím ostatně při každé bohoslužbě, ale dnes zaujmeme v duchu své místo u stolu Páně se zvláštní pokorou.

Říká se Sláva na výsostech Bohu

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, slavíme svatou hostinu, kterou nám tvůj Syn odkázal na znamení své lásky: neboť při poslední večeři, když se vydával na smrt, dal se své Církvi za oběť novou a věčnou; dej, ať celá jeho Církev žije stále plněji z tohoto velikého tajemství a sjednocuje se v tvé lásce. Skrže tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. - Amen.

Uvedení do 1. čtení A

Pro izraelity tvořila rodinná večeře a pojidání beránka hlavní část oslavy vysvobození z Egypta. V této chvíli se také Pán Ježíš stává Beránkem obětovaným za vysvobození světa. I k nám přichází Pán Ježíš jako Beránek a Záchrance.

Uvedení do 1. čtení B

Židovská velikonoční večeře, o které si teď budeme číst, je předobraz naší večeře novozákonní. Židé tu vzpomínali, jak vyšli z egyptského otroctví, zde se Pán Ježíš připravuje na cestu sám, aby celé člověčenstvo osvobodil z otroctví hříchů.

Uvedení do 1. čtení C

Teď budeme naslouchat, jak Pán Ježíš slavil s apoštoly velikonoční liturgii slavnosti Paschy. Pojídali beránka a připomínali si, že krev beránka je kdysi zachránila před zkázou. My křesťané vidíme tohoto obětního beránka v Pánu Ježíši.

1. ČTENÍ Ex 12,1-8.11-14 *Ustanovení o velikonoční večeři.*

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi a Árónovi v egyptské zemi: „Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců; bude to pro vás první měsíc v roce. Řekněte celému společenství Izraele:

„Desátého dne tohoto měsíce ať si každý opatří beránka pro rodinu, jehně pro dům. Jestliže však je rodina tak malá, že beránka sníst nestačí, ať si vezme ze sousedství, které je tomu domu nejbližší, tolik osob do počtu, kolik stačí beránka sníst. Beránek ať je bezvadný, ve stáří jednoho roku, sameček. Můžete ho vzít z jehnat nebo kůzlat. Uchováte ho až do čtrnáctého dne tohoto měsíce, kdy ho k večeru zabije celé shromážděné společenství Izraele. Pak ať vezmou trochu jeho krve a pomažou jí obě veřeje i příčný trám nad nimi v domech, kde ho budou jíst.

Ať jedí maso tu noc, ať ho jedí pečené na ohni s nekvašenými chleby a hořkými bylinami.

Budete ho pak jíst takto: Mějte přepásaná bedra, obuv na nohou a hůl v ruce, a jezte ve spěchu. Neboť je to Hospodinova Pascha - Přejití. Oné noci přejdu egyptskou zemi a pobiji všechno prvorozené v egyptské zemi jak u lidí, tak u dobytka. Nad všemi egyptskými bohy vykonám soud. Já, Hospodin. Pro vás však bude krev beránka sloužit jako znamení na domech, že tam přebýváte. Když uvidím krev, přejdu vás, a tak uniknete ničící ráně, až budu zabíjet po egyptské zemi.

Tento den si uchováte jako památný a budete ho slavit jako Hospodinův svátek. Budete ho slavit po všechna svá pokolení jako ustanovení věčné.““

Slyšeli jsme slovo Boží.

Žl 116,12-13.15+16bc.17-18 Odp.: srov. 1Kor 10,16

Odp.: Kalich požehnání je společenstvím krve Kristovy.

Čím se odplatím Hospodinu - za všechno, co mi prokázal? - Vezmu kalich spásy - a budu vzývat jméno Hospodinovo.

Odp.

Drahocenná je v Hospodinových očích - smrt jeho zbožných. - Jsem tvůj služebník, syn tvé služebnice, - rozvázal jsi moje pouta.

Odp.

Přinesu ti oběť díky, Hospodine, - a budu vzývat tvé jméno. - Splním své sliby Hospodinu - před veškerým jeho lidem.

Odp.

Uvedení do 2. čtení A

Svatý apoštol Pavel nám zvěstuje tajemství Beránka Božího. Učí nás, jak slavit večeři Páně.

Uvedení do 2. čtení B

Teď dobře poslouchajme, abychom postihli tři časové rozměry, které tu vystihuje svatý apoštol Pavel: jednak minulost - toto zde konáme na Ježíšovu památku; přítomnost - jednáme zde a teď; a budoucnost, kdy budeme tak činit, dokud nepřijde Pán znovu.

Uvedení do 2. čtení C

Na čtyřech místech Nového zákona se nám zachoval popis Poslední večeře. Poslechněme si, co o tom věděl svatý apoštol Pavel.

2. ČTENÍ 1 Kor 11,23-26 *Kdykoli jíte a pijete, zvěstujete smrt Páně.*

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korint'anům.

Bratři a sestry!

Co jsem od Pána přijal, v tom jsem vás také vyučil: Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámal ho a řekl: „Toto je moje tělo, které se za vás vydává. To číňte na mou památku.“ Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: „Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, číňte to na mou památku.“

Kdykoli totiž jíte tento chléb a pijete z tohoto kalicha, zvěstujete smrt Páně, dokud on nepřijde.

Slyšeli jsme slovo Boží.

ZPĚV PŘED EVANGELIEM Jan 13,34

Nové přikázání vám dávám, praví Pán,
milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.

Uvedení do 3. čtení A

V evangeliu nám Pán Ježíš názorně ukazuje, co patří nezbytně ke křesťanské zbožnosti: ta nespočívá jen v nábožných modlitbách, ale především v ochotě sloužit druhým.

Uvedení do 3. čtení B

Nyní Pán Ježíš jde apoštolům umývat nohy. A my rozumíme: tím jednáním Pán zviditelňuje, co stále hlásal: chce sloužit nebeskému Otci, chce sloužit i nám, lidem.

Uvedení do 3. čtení C

Při loučení si lidé říkají a připomínají, co považují za nejdůležitější. Poslouchejme, na čem nejvíc záleželo Pánu Ježíši.

EVANGELIUM Jan 13,1-15 *Projevil jim lásku až do krajnosti.*

Slova svatého evangelia podle Jana.

Bylo před velikonočními svátky. Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci. A protože miloval svoje, kteří byli ve světě, projevil jim lásku až do krajnosti.

Bylo to při večeři. Dábel už vnukl Jidáši Iškariotskému, synu Šimonovu, myšlenku, aby ho zradil. Ježíš věděl, že mu dal Otec všechno do rukou a že vyšel od Boha a vrací se k Bohu. Proto vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu.

Tak přišel k Šimonu Petrovi. Ten mu řekl: „Pane, ty mi chceš mýt nohy?“

Ježíš mu odpověděl: „Co já dělám, tomu ty nyní ještě nemůžeš rozumět; pochopíš to však později.“

Petr mu řekl: „Nohy mi umývat nebudeš! Nikdy!“

Ježíš mu odpověděl: „Jestliže tě neumyji, nebudeš mít se mnou podíl.“

Šimon Petr mu řekl: „Pane, tak mi umyj nejen nohy, ale i ruce a hlavu!“

Ježíš mu odpověděl: „Kdo se vykoupal, potřebuje si umýt jen nohy, a je čistý celý. I vy jste čistí, ale ne všichni.“ Věděl totiž, kdo ho zradí; proto řekl: „Ne všichni jste čistí.“

Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.“

Slyšeli jsme slovo Boží.

ABYCHOM BYLI OTEVŘENÍ PRO DRUHÉ

„Chápete, co jsem vám dnes učinil?“ - ptá se nás v evangeliu Pán Ježíš. „Já jsem vám umýval nohy, já jsem vám přišel sloužit v lásce, dělejte to také tak. Zanechávám vám svou lásku v Eucharistii. Přijímejte ji, a neste ji dál.“ Máme tedy Ježíšovu lásku přenášet dál, na své bližní, to je odkaz Pána Ježíše. Nám často dobrá vůle nechybí, ale většinou pořádně nevidíme, jak a v čem bychom mohli bližním sloužit. Žebráci už ode dveří ke dveřím nechodí. Slepí stařečkové nestojí neustále na rozích našich cest, abychom je mohli převádět přes silnici, jak se o tom psávalo v čítankách, a tak náš plán dobrých skutků zůstává často nenaplněn. Člověk se musí učit vidět možnosti, jak se přiblížit k druhému, člověk musí hledat, jak být k pomoci bez dotěrnosti, jak posloužit. Pokusme se představit si jak se k bližním přátelsky přiblížit: Začátek lásky je, být k druhému pozorný: Brát lidi kolem sebe vážně. Ptát se, co jim prospívá, co jim udělá radost. Být přátelský: blížit se k druhému vlídně a s úsměvem. Být otevřený. Přechasto jsme uzavření jako škeble.

Uzavření do svých osobních starostí a zájmů. Je třeba se otevřít pro druhého, zajímat se o něj, jaké starosti má on? Mít pochopení pro druhého. Neposuzovat ho podle svých názorů a měřítek, ale podle jeho měřítek.

Je třeba vidět toho druhého z jeho zorného úhlu. Hledat jeho dobré stránky. Být ohleduplný. Mít ohled na situaci druhého. Přát druhému dobro. Opanovat svou závist a nepřejícnost, přát mu, aby se měl dobře. Uznávat druhého jako důležitou osobnost. Zbavit se konkurenčního postoje. Když jsme takto zbystřili svůj pohled na druhého, může dojít ke sloužení: Můžeme druhého oslovit. Naslouchat mu. Mít pro něj čas. Mluvit s ním místo toho, že budeme hovořit o něm za jeho zády. Dohodnout se s druhým, ne se s ním znepřátelit. Učit se žít spolu, místo žít vedle sebe. Snášet se, uznat a ocenit, co je na druhém dobrého. Chtít raději pochválit, než kritizovat. Toto vše se nám určitě podaří, když se o to budeme usilovně a vážně pokoušet. Hůř nám to půjde tam, kde je třeba někomu odpustit; kde je třeba uvěřit chybuujícímu, že se může změnit k dobrému, kde je na místě cítit s bližním, místo abychom se od něj odvrátili. Snažme se uplatňovat svou lásku mezi svými nejbližšími. Tam se nám to vrátí: za lásku nám od nich bude oplaceno láskou. Ale cvičme se v laskavosti i k těm, od nichž nic dobrého nemáme k očekávání. To je pak už ta zcela nezištná láska Kristova.

VEČER DĚKOVÁNÍ

Bůh se stává člověkem: Nad touto představou jsme žasli o vánocích. Dnes se tato zvěst před našima očima konkretizuje a zviditelňuje: Boží Syn se stává služebníkem lidí. Ježíš Kristus, Emanuel, Bůh s námi, kleká na zem před Jidášem, který ho za chvíli zradí, před Petrem, který jej za chvíli zapře, že je jeho učedník. Pokleká a umývá jim nohy. Všem umývá nohy. Vlastně i nám umývá nohy, i nám chce sloužit. Jaký je to pro Ježíše večer, ten dnešní? Tak se na něj Pán Ježíš těšil: „S toužebností jsem si přál jíst s vámi tohoto beránka,“ říká jim. A oni? Navečer se totiž hádali o ministerská křesla ve vládě Božího království. Před večeří jde jeden z jeho apoštolů vyjednávat s židovskou vládou, kolik mu zaplatí, když ho zradí. Při samé večeři se Petr rozčileně brání, aby mu Pán prokázal službu, protože tuší, že je to viditelné znamení toho, co Pán Ježíš bude žádat i po něm, i po všech svých: abychom i my se považovali za služebníky a ne pány svých bližních.

A po večeři? Ježíš vychází do tmy, aby se vydal do rukou zlých. Bojí se. Prosí své přátele: „Bud'te se mnou, modlete se, abyste nevešli do pokušení!“ Prosí je úpěnlivě, ale oni si pohodlně lehnou, teple se zabalí do pláště a spí. Jak ještě jinak, jak ještě víc mohl Bůh ukázat svou věrnost nám, kteří jsme plní ctižádosti a rivality. Kteří jsme z naší svobody udělali džungli boje o moc, všichni proti všem. Věrnost nám, kteří jej denně zrazujeme a prodáváme. Prodáváme všude, kde cinkne zlatáček výhody či požitku. Věrnost nám, kteří uhýbáme před každým nepohodlím

a námahou, kteří raději jdeme spát, než abychom se pomodlili. Není většího důkazu lásky, než položit život za své přátele. Pán Ježíš ten důkaz podal. Svůj život obětoval. Ten chléb je znamením, zpřítomněním jeho oběti za nás. A jak na to odpovím já, ty? To už mu povězme každý z nás sám, až on bude naším hostem po svatém přijímání. Dnes najdeme jistě i ta pravá slova k poděkování.

Po homilii, kde k tomu jsou podmínky, koná se mytí nohou.

Přímluvy A

Pán Ježíš chce, abychom si navzájem sloužili v lásce. Prosme ho o pomoc, abychom to dokázali:

Dej, ať se lidé na celém světě od tebe naučí, že sloužit v lásce je víc, než panovat.

Dej všem lidem touhu po svornosti a po pokojném soužití.

Přiveď k sobě křesťany, kteří ani dnes nenajdou cestu k tvé Hostině lásky, ke svatému přijímání.

Dej nám všem, kdo se tvého stolu zúčastníme, vzájemnou úctu a porozumění.

Prosíme Pána za nová kněžská a řeholní povolání: Dej, aby i z našich rodin vycházeli noví kněží a jejich pomocníci.

Bože, náš Otče, v těchto dnech budeme mít před očima životní oběť tvého Syna Ježíše. Kéž se od něj učíme, jak sloužit bližním v lásce, jak vnášet pokoj tam, kde žijeme, skrze Krista, našeho Pána. – Amen.

Přímluvy B

Pán Ježíš nás pozval sem, do společenství svého stolu. Prosme ho s důvěrou:

Probouzej nová kněžská povolání a dej, ať v našich rodinách jsou dobré podmínky pro jejich vznik a růst.

Zachovej svou Církev, tvé mystické tělo, odolné proti všem chorobám sektářství, fanatismu a pověr.

Jak jsme tu svorně pohromadě, tak ať všichni křesťané vytvoří společenství věřících.

Lidé, kteří řídí národy a státy, ať chtějí po tvém vzoru raději sloužit než panovat.

Jak se tu společně podílíme na chlebu tvého Těla, tak ať i v životě tvoříme bratrské společenství.

At' jednou dojdeme společenství s našimi zemřelými v tvém věčném království.

Pane Ježíši, v této svaté Hostině nám dáváš naději v dobrou budoucnost s tebou. Chceme ti za to děkovat po všechny dny života a po celé věky věků. - Amen.

Přímluvy C

Pán Ježíš ve své životní nouzi v Getsemanské zahradě volal o pomoc k Otci. S ním a skrze něho volejme i my v tísňích svého života:

Zachovej svou Církev v jednotě a svornosti.

At' lidé celého světa pochopí, že jen v ochotě sloužit druhým je pokrok lidskosti.

At' naše farní společenství prožívá svaté přijímání jako vrchol bohoslužby.

At' izraelský národ dojde trvalého usmíření a přátelství se sousedními národy.

At' my všichni, kteří se tu scházíme, prožijeme velikonoční dny v blízkosti Pána Ježíše.

At' se naši zemřelí podílejí na věčné Hostině Božího království.

Dej, aby stále noví mladí křesťané odpovídali na tvé volání ke kněžskému a řeholnímu životu.

Nebeský Otče, jako jsi slyšel a vyslyšel prosby svého Syna na Olivové hoře, tak slyš a vyslyš i naše prosby podle tvé vůle a moudrosti, skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

Nebo:

V tento večer, kdy nám Pán dal příklad své lásky a začal pro nás trpět, obraťme se plni naděje k Bohu Otci a prosme ho za všechny lidi.

Za všechny křesťanské církve: zachovej je, Otče, ve svém jménu a sjednot' je u stolu svého Syna.

Za ty, kdo pro nejednotu křesťanů nemohou uvěřit: smiluj se nad nimi a nám odpusť tento hřích.

Za celý svět: chraň každého člověka a nedopusť, aby někdo z lidí zahynul navěky.

Za ty, kdo nesou odpovědnost za společnost a státy: at' je jejich vláda pokojná a přinese lidem mír.

Za trpící a opuštěné: podepři je a přiveď k nim ty, kteří jim pomohou.

Za toto naše společenství: posvěť nás pravdou, zachovej nás od zlého a dej nám plnost své radosti.

Za naše zemřelé: dej se jim poznat, ať v tobě žijí věčně.

Spravedlivý Otče, vyslyš tyto naše prosby, vždyť jsou to prosby tvého Syna, kterého miluješ, za tvůj lid. A neprosíme jen za sebe, ale za všechny lidi, i za ty, kdo neuvěřili v tvého Krista, který s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

MODLITBA NAD DARY

Přijmi, Bože, tyto dary a dej nám ducha pravé zbožnosti, aby se ti naše služba zalíbila; vždyť slavíme památku oběti, kterou se stále uskutečňuje naše vykoupení. Skrze Krista, našeho Pána. - Amen.

PREFACE 1. O EUCHARISTII

Eucharistie jako oběť a svátost

V: Pán s vámi.

O: I s tebou.

V: Vzhůru srdce.

O: Máme je u Pána.

V: Vzdávajme díky Bohu, našemu Otcí.

O: Je to důstojné a spravedlivé.

Vpravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, abychom ti vždycky a všude vzdávali díky, skrze našeho Pána, Ježíše Krista. Neboť on je náš kněz, pravý a věčný: za naši spásu obětoval sám sebe, jednou provždy vykonal oběť a přikázal nám slavit její památku, aby jeho tělo bylo chlebem, našeho života a kalich jeho krve byl odpuštěním našich hříchů. A proto tě s andělskými sbory, které stojí u tvého trůnu a ustavičně ti slouží, a se všemi nebeskými zástupy zpíváme píseň o tvé slávě a voláme:

Svatý, svatý, svatý...

V římském kánonu jsou některé části vlastní.

ANTIFONA K PŘIJÍMÁNÍ 1 Kor 11,24.25

Toto je moje tělo, které se za vás vydává; tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví, praví Pán, kdykoli z něho budete pít, čiňte to na mou památku.

MODLITBA PO PŘIJÍMÁNÍ

Děkujeme ti, Bože, že jsme směli mít účast na hostině tvého Syna; dej, ať s ním jednou také zasedneme za stůl v tvém věčném království. Neboť on s tebou žije a kraluje na věky věků. - Amen.

Po této modlitbě jdeme do „Getsemanské zahrady“:

ADORACE V GETSEMANSKÉ ZAHRADĚ

I. DÍK: *Pán se připravuje pro nás trpět*

„Potom vyšel Ježíš a odebral se na Olivetskou horu. Jeho učedníci šli za ním.“ Jsme teď s Pánem Ježíšem v Getsemanské zahradě. Kolem šumí staleté olivy. Pán Ježíš se rozhlíží. Pod ním leží v měsíčním světle Jeruzalém. Za branami leží Betlém, daleko za obzorem spí Nazaret. Nic neruší ticho noci. Nikdo mu už nekřičí v ústrety pozdrav, nikdo se nedožaduje jeho pomoci. V měsíčním světle zapadly tváře přátel. Dnes naposled viděl Ježíš zapadat slunce. Ještě teď smí udělat volně krok, pohyb rukou, ale zítra v tuto hodinu už nebude mezi živými, přestože je ještě mladý. Je divotvůrcem, ale dnes v noci bude spoután, zítra popraven jakoby neměl žádné moci. Je hlasatelem pravdy, ale ode dneška mu bude údělem slyšet samou lež. Před ním je tma. Zrada přítele, pouta, rány, nenávist a smrt. Spasitelovo srdce se rozbušilo. Cítí, jak se taví v mdlobě a nejistotě: mohl se ještě vrátit zpět, prchnout mezi své příznivce do galilejských hor, kde by byl bezpečný. Ale neutíká. Jde hlouběji do zahrady na místo, kde napůl zemřel úzkostí a kde poprvé prolil svou krev. Kde pocítí, jak chutná polibek zrady, jak hrozné je zůstat osamělý. Náš statečný Pane! Děkujeme ti, žeš pro nás zapomněl na sebe. Vždyť to známe dobře, jak se chvěje tělo, jak se rozpouští v mdlobě srdce, stojíme-li před neodvratným utrpením, i když je to jen těžká operace. Tys odhodlaně přijal všechno naše trápení na sebe. Nauč nás odhodlaně přijímat nemoci, zklamání, neštěstí i křivdy. Nauč nás statečně, bez kličkování nést kříž denních starostí.

II. SMÍR: *Pán zakouší smrtelná muka*

„Otče můj, je-li možno, ať odejde tento kalich ode mne“. Nejprve prožívá muka Ježíšovo tělo. Vidí v duchu každý zlý pohled, úšklebek úst, slyší svištění biče, temné rány kladiv, cítí rány pěstí, hmatá drsné dřevo kříže, předvídá, jak bude zápasit o dech, jak se bude dusit, zmítat v křečích, až tělo v naprosté bezmoci strne ve smrtící poloze. „Otče, je-li možno! Odejmi to!“ A co prožívá jeho duše, která neznala hřích? Nyní má na sebe vzít všechen hřích lidí, aby všichni darebáci, vrazi, tyrani, vyznavači peněz, moci a rozkoše, všichni zločinci se mohli kajícně napravit. Pane náš, rozhoduješ se vzít na sebe toto břímě? Ty sám. Kdyby tu alespoň byl někdo, kdo by byl při tobě! Copak tu nejsou tvoji učedníci? Jsou, ale všichni spí. „Ani jednu hodinu jste nemohli bdít se mnou?“ Víme, Pane, komu platí tato tvá výčitka. Nám všem, kteří jsme tvými učedníky a kteří spíme, duchovně spíme. V tuto chvíli chceme tě odprosit slovy: „Odprošujeme tě.“

Za tisíce katolíků, kteří na křtu slíbili odřici se hříchů a později zašlapali tvé zásady do bláta, - **odprošujeme tě,** -

za ty, jejichž tvář se potáhla ledovým chladem lhostejnosti k tvé lásce, - **odprošujeme tě,** -

za ty, kteří slíbili na křtu věrnost tvé víře a nyní se za ni stydí, - **odprošujeme tě,** -

za rodiče, kteří zapomněli, že pečovat o děti znamená víc, než krmit jejich bříška, že to znamená také pečovat o jejich duše, - **odprošujeme tě,** -

za mladé chlapce a dívky, kteří bloudí životem jako vraky s vyloupenou duší, - **odprošujeme tě,** -

za celý náš rozervaný, ubohý svět, - **odprošujeme tě,** -

za zločiny vládců i hříchy občanů, - **odprošujeme tě,** -

i za naše vlastní hříchy a nesplněná předsevzetí, kterými jsme ti tuto temnou hodinu učinili ještě temnější, - **odprošujeme tě!**

Pane, probud' nás! Otevři nám oči, abychom pomáhali i druhým probudit se ze spánku tuposti, lhostejnosti a hříchu.

III. PROSBY: *Pán se podřizuje nebeskému Otci*

„Otče můj, nemůže-li mne tento kalich minout a já jej musím vypít, staň se tvá vůle!“ Chvěješ se, Pane. Příšerné pokušení stojí před tvým zrakem. Ty že chceš být Vykupitelem lidí? Podívej se na ty lidi! Copak oni o tvé vykoupení stojí? Opiem nazvou tvé učení, k smíchu jim bude tvé úsilí pomoci jim. Řeknou, že si stačí sami. Prohlásí, že jsi vůbec neexistoval. Za ně chceš zemřít, utratit svůj mladý život, takto zbytečně? Po čele zvolna stéká krev. Krupěj po krupěji. A z tvých úst vycházejí slova, kterými vítězíš nad pokušením: „Otče, staň se tvá vůle.“ Je dobojováno. Tato slova zajišťují naše vykoupení. Na zemi ležíš vysílen a my se k tobě blížíme, abychom tě políbili. V tvém životě víme o třech polibcích. Za několik chvil přistoupí k tobě Jidáš, aby tě polibkem zradil. Maří Magdalena políbila tvé nohy. To byl polibek lítosti. Třetí polibek, kdo by o něm pochyboval, je polibek tvé matky, když tě sňali z kříže. To je polibek lásky. Kterým polibkem tě políbíme my? Polibkem zrádce? Ne, tak dalece jsme neklesli. Polibkem lásky? Toho nejsme hodni. Jak tě tedy políbíme? Polibkem Magdaleny, která lituje a prosí.

Pane Ježíši, pohleď, jsme u tebe, my, tvoji lidští bratři a sestry. Co tě děsilo až do krvavého potu, byl náš hřích a náš nevděk. Prosíme tě, až zase v budoucnu budeme klesat pokušením, utrpením, únavou v denních úkolech, pomoz, aby i naše rty dovedly zašeptat: Ne jak já chci, ale jak ty. Nauč nás důvěřovat, že i kdyby se nám vše hroutilo pod rukama, byť bychom z trápení nevycházeli, že náš život bude mít přece jednou dobrý konec, a že můžeme všechnu starost přenechat Otci, jenž stojí u kormidla našeho života. Jako jsi podřídil svou vůli svému Otci v Getsemanské zahradě, podříd' i naši vůli našemu nebeskému Otci v slzavé zahradě této země. - Amen.